

Tribuna Socialistă

ABONAMENTUL: Pe an 40 cor. Pe jum. an 20 cor.
Pe un sfert de an 10 cor. Pe o lună 3-50 cor.
Abonamentul la mai multe exemplare pe an 32 cor.
PENTRU STREINĂTATE: Pe an 50 cor. (10 Dolari).

Organul Partidului Socialdemocrat din Ardeal, Banat și Ținuturile Ungurene.

Apare de două ori pe săptămână: Joi și Dumineca.

Conferința noastră.

Ochii întregii muncitorimi sunt îndreptați azi spre Sibiu, spre conferința care este chemată a croi calea partidului socialist în viitor. Dar nu numai muncitorimia privește cu interesare spre conferința partidului nostru, ci chiar întreaga opinie publică, atât română cât și maghiară și sâsească, urmărește cu atenție acțiunea noastră și așteaptă cu nerăbdare pronunțarea conferinței.

Și-i firesc să fie aşa. Suntem azi în fața alegerilor parlamentare și conferința de Dumineca va avea menirea să hotărască dacă partidul socialist intră în lupta electorală, sau îndîn considerare imprejurările extraordinare de azi: starea de asediu și cenzura, care stârjenesc orice propagandă politică, va decide că ne refinem dela orice participare la alegeri.

Hotărîrea ce va luă o conferință oricără ar fi ea, va avea urmări de cea mai mare însemnatate. La caz că se va

Ce răspunde d-l N. Iorga naționaliștilor noștri?

Am publicat într'un număr trecut din "Tribuna Socialistă" părerea d-lui profesor Nic. Iorga, care spunea că s'a făcut o mare greșală politică atunci când naționaliștii din Marele Stat au alungat dela sedința pe socialiști. La aceasta au răspuns d-l Iorga gazetele dela noi "Patria" și "Gazeta Transilvaniei", declarând că scandalul s'a iscat din cauza că socialiștii n-au voit să se scoale în picioare atunci când se faceau ovații pentru rege. Acum vine iardăș d-l Iorga și răspunde numitorile gazete următoarele:

"Pentru "Patria" și "Gazeta Transilvaniei". Unor republicanii nu li se pot cere demonstrații monarhistice și pentru că nu le fac nu trebuie dată afară.

Incolo, sănătei liberi să iubă pe cine vreți și să aprobați ce vreți. N. I."

Înălță dar că marele român N. Iorga, acela care poate purta în buzunar pe zece naționaliști de tovarăși lui Suciu, aproba ținuta demnă a tovarășilor noștri și spune renaționaliștii și pentru Habsburgul de odinioară, le spune că au făcut o prostie.

Pentru noi, faptul acesta poate servi atât ca justificare, cât și ca satisfacție.

Dela conferință de pace.

Tratatul de pace cu Austria,

care a trecut acum în urmă printre o mică schimbare, a fost înaintat cancelarului austriac dr. Renner, căruia i s'a dat termen până la 7 Septembrie ca să răspundă dacă semnează sau nu, condiție ce i se pun. E sigur că le va semna. Nu le va semna fără d-l Brătianu care e nemulțumit din cauza cunoșterelor eluzioase economice și naționale, cari se cu-prind în tratatul cu Austria și cari întrerăzează țara românească.

De oarece lucrările conferinței de pace privitoare la Austria, au luat sfârșit, la Paris s'a hotărât să se grăbească acum și pacea cu Bulgaria, care prezintă iardășii multe greutăți.

D-l V. Goldiș și Socialismul.

La o adunare de organizare a partidului național din județul Arad, d-l Vasile Goldiș, membru al guvernului din București, a rostit o cuvântare ce trece peste cadrele vorbirilor fără nici un miez rostite în timpul din urmă de către diferiți politicieni români dela noi. Dânsul face o expunere a situației politice interne și externe a României, spunând lucruri destul de interesante, cu cari vom căuta prilejul cel mai apropiat să ne ocupăm și noi mai pe larg. Dar din punctul național, căruia i se adună și la o profesie de credință, cu privire la cea mai puternică miscare, care a preocupat vreodată omenirea, cu privire la mișcarea socialistă. Zice: "Învingerea acestor principii, numite socialiste, ar însemna sfârșitul neamului nostru, sfârșitul răstăut și demnității noastre ca făpturi omenești, însemnă desfășurarea a tot ceea ce nobil și dumnezească în lume. Din parte-mi voi consacra într-o viață luptând contra acestui curent, care atacă la viață și bunăstarea țării noastre".

Nu voim acum să polemizăm cu d-l Goldiș, însă mărturisim, că declararea aceasta a d-lui ne-a surprins. Și ne-a mirat cu atât mai mult, căci ne aducem foarte bine amintirea de vorbirea aceluiaș Goldiș, tineră în ședința Marei-Sfat, cu prilejul incidentului dintre partidul socialist și naționaliști, provocat de colegii săi din partidul național, când spunea că: "Internaționalul socialist nu înseamnă împădarea de nație ci întrunirea tuturor națiunilor într-o federativă" și că, "în acolo ne duce civilizația actuală".

Este fără îndoială o contracicere colosală între ceea ce spune azi d-l Goldiș și între ceea ce susține înainte cu cîteva săptămâni. Cum poate un om serios, un om ce și dă seama de însemnatatea cuvintelor ce le rostește să și schimbe părțile de pe o poziție altă, precum astăzi și schimbă cinea de pe el? Halat de așa consecvență politică...

Nu voim să proorcim și nu voim să prejudecăm hotărîrile conferinței, dar putem să stabilim deocamdată două lucruri: Partidul socialdemocrat nu poate refuza participarea la alegeri din punct de vedere principiar, de oarece o astfelă atitudine nu numai că n'ar fi înțeleaptă, dar ea s'ar contrazice atât cu tactica partidelor socialiste din toată lumea, cât și cu însuși programul cel avem. Dacă aceasta n'o face însă, el trebuie totuși să aibă garanță, că alegerile la care se angajează, vor decurge în deplină libertate și i se va da putință a și desfașură activitatea și propaganda sa fără nici o restricție. Dacă aceasta nu i se asigură și dacă stările grozave de azi, se vor menține, dacă organizațiile muncitorime vor urma să subțină polițienească și dacă reprezentanții muncitorime vor mai fi insultați, maltratați și arestați,

atunci posteașă partidul național, posteașă burghesimea sin-gură joace ea comedie, alegerilor, cari în cazul acesta numai alegeri nu vor fi.

Astfel se pune chestiunea. Așteptăm ca conferința ce se va întruni să cumplească bine lucrurile și să ia hotărîrea cea mai corepunzătoare cerinței timpurilor grele de azi.

Toți tovarășii neînscriși în liste electorale, să se prezinte până la 10 Septembrie, la primării și să ceară înscrierea lor în liste.

Pleacă ori nu pleacă?

Sunt două luni de când șeful guvernului din București, s'a reînstor dela Paris, hotărât a și dă abzicerea, de oarece conferința de pace n'a luat în seamă cererile lui. Dar iată că timpul trece și d-l Brătianu nici nu abzice, nici nu face nimic. Tratatul cu Austria, Dumineca în 7 Septembrie va urmă să fie semnat, iar d-l Brătianu să supărăt la București, amenințând lumea cu abzicerea lui.

Nu suntem îngrijorați de aceasta, dar am vrea să stim în sfârșit ce are de gând să facă: pleacă ori nu pleacă, și până când se va prelungi criza de guvern din București?

Recvrările din Ungaria.

"Indrepătarea" din București, ziarul d-lui Averescu scrie că guvernul român ar fi primit dela Conferința de pace o notă, prin care este invitat să inceteze rezhițiile de alimente, obiecte fabricate etc. în Ungaria, căcă la caz contrar s'ar produce urmări supărătoare asupra legăturilor dintre România și aliați.

In același timp însă, "Viitorul", oficiosul guvernului, sustine dia izvor oficial că o astemenea notă n'a fost primită de guvernul român.

Oricare ar fi adevarul, chestia recvrărilor în Ungaria, care a produs până acum atâtă sânge râu în străinătate, va trebui lămurită, căcă să stie și țara ce fac unele consorții în numele ei.

Renașterea Internațională

Congresul internațional socialist din Lucerna.

Situația politică internațională.

Refacerea Internațională a II-a.

Am scris deja că ceva, după zilele burgheze din București, despre cursul congresului internațional socialist, ce s'a ținut între 2—9 August în Lucerna (Elveția). Acum, tovarășii noștri

iului, în care timp Internaționala a fost împiedecată de a lucra. Este și o urmare a marilor transformări politice, teritoriale și sociale, prin cari am trecut în timpul din urmă.

Dar lucrările se vor împiedica curând și conduita Internațională vom vedea-o bine precizată. Și este multă speranță, că în curând întreg proletariatul se va găsi într'un singur lagăr. Unirea este doar singura armă a proletariatului, cu care acesta poate pară acțiunea nesăuoasă a capitalismului.

Noi n'am înțețat nici un moment", zise tov. Adler în cursul vorbirei sale —, de a sta de vorbă și trată cu bolșeviștii. În sfatul nostru muncitoresc sunt toate curentele reprezentate, chiar și comuniști. Noi am cercat totdeauna a ne convinge unii pe alții. Cu metoda aceasta am obținut cel mai frumos rezultat: unitatea partidului.

Astfel avem totă nădejdea că și Internaționala a II-a, urmând politica aceasta va putea strânge în curând toată muncitorimea în jurul ei spre binele și prosperarea socialismului.

Mai constatăm, că nota națională a ieșit foarte mult la iveală în discuțiile purtate. Fiecare grup național îndeă să expereze libertate că mai mare pe seama poporului, căruia aparține. Era doar aceasta în conglăsuire cu principiile socialiste. La un popor încățușat naționalicește nu se poate desvolta socialismul.

Iată acum în amănuntele decursul ședințelor conferinței internaționale.

Deschiderea conferinței.

In ziua de 2 August s'a deschis la Lucerna conferința Internațională a două, la care a aderat și partidul nostru.

La ordinea zilei avea două puncte:

1. Situația politică internațională.
2. Refacerea Internațională.

Conferința a fost deschisă prin o vorbire a tovarășului Henderson (englez), vicepreședinte Internațională. Președintele, tovarășul Branting (suedez), a fost împiedecat de a luă parte.

In vorbirea de deschidere, tov. Henderson vorbește despre tratatele de pace ce s'au încheiat la Versailles, pe care le numește tratate de violență, anexiune și militarism; vorbește despre Societatea Națiunilor, pe care vrea să vadă transformata într-o adăvărată reprezentanță a tuturor popoarelor; spune că politica antirusă și antimaghiară trebuie să inceteze; scoate la iveală starea financiară a țărilor care au purtat răsboi; cere ca muncitorimile să treacă la proprietatea colectivă, stăruind ca lucrările chiar în starea de azi a lucrurilor, să-și facă loc în număr corespunzător în direcțiunile centrale și locale ale fabricilor. Încearcă cu vînătoare:

Noi nădăduim că a doua Internațională își va putea consacra toate puterile sale și va folosi orice mijloc pentru a construi o nouă ordine internațională a păcii și a fericii, în care să domnească un ideal comun de drept și dreptate.

Raportul secretariatului.

Urmează tov. Huysman, asupra activității sale organizatorice dela conferință din Berna încoacă, din care raport rees următoarele:

Conferința din Berna a fost înținută dela 3—10 Februarie 1919. Ea a ales în mod provizoriu un comitet executiv de 3 membri și o comisie permanentă compusă din căte doi delegați din fiecare țară. Cele 7 rezoluții luate în conferință din Berna, au fost publicate și trimise tuturor partidelor afiliate, pentru a fi duse la înțelegere. Rezoluțiile acestea se refer la pregătirea discuțiilor asupra responsabilității celor ce au provocat răsboiul, la Societatea Națiunilor, la chestiunile teritoriale, la democrație și dictatură, la contractul de muncă, la prizonierii de răsboi și la continuarea lucrărilor conferinței.

Raportul vorbește mai departe de pași făcuți pe lângă conferința de pace în chestiunile teritoriale cum și referitor la Societatea Națiunilor, înaintând 7 amendamente, în cari sunt reprezentate vederile socialiste.

Din raport rees înțelegă, că în timpul din urmă au mai aderat la a două Internațională: partidul socialist revoluționar din Ucraina, partidul socialist din Lituanie și grupuri socialiste din Jugoslavia.

Orice seriori și bani sunt a se trimite pe adresa: TRIBUNA SOCIALISTĂ, Sibiu, Strada Rosenanger Nr. 14. — Tot aici se primește și reclame en prețuri moderate. — Manuscrisele nu se înșapează.

Discuția a-upra raportului.

După cetirea raportului secretariatului au luat cuvântul, pe rând, mai mulți fruntași socialiști din toate țările. Extragem unele părți mai mici din aceste vorbiri:

Tov. Cachin (Franța) exprimă rezerve și critice „In momentele acestea grave, — zice oratorul, — în imprejurările critice prin cari trece, acțiunea Internațională a II-a este mult prea modestă. Ea ar fi trebuit să lucreze mai energic și mai public”.

Tov. Mac Donald (Anglia): „Noi trăim acum ceasurile cele mai critice pentru Internațională. Fiecare popor trebuie să se întrebe, ce va deveni peste un an. Pe lângă criza economică, noi treceam printre criză morală foarte grea. Trebuie deci să facem un program de acțiune general pentru a fi primit de fiecare țară... Revoluția rusă nu este opera lui Lenin, ci a furilor, întocmai cum revoluția germană este opera Kaiserului... În fața voastră se ridică capitalismul care domnește în Versailles, și a III-a Internațională din Moscova: deosebită sclavia, de alta ruina”.

Tov. Troelstra (Olanda): S'au adus prea multe învinuiri. E bine să ne reamintim mai întâi greșala Internațională, care n'a putut face nimic în cursul războiului și care rămâne asemenea fară putere și în fața păcii. Internaționala nu crede decât să se plângă guvernelor Antantei, în loc să se plângă pe proletariatul Internațional. Astăzi trebuie să adoptăm o înțeță vădit revoluționară.

Tov. M. Wells (Germania): Internaționala a fost prea slabă pentru a impiedica războiul și a realiza programul. Astăzi avem sub ochi cu totul altă constelație de puteri. Anglia domnește lumea întreagă; America a devenit mult mai bogată, căci toate țările depinde de articolele ei. Noi nu putem aştepta schimbarea tratatului de pace decât dela puterea masselor muncitoresti organizate. Noi nădăduim că a două Internațională, va reuși să obțină revizia tratatului de pace, pentru a ne permite să trăim și pentru a fi și pentru noi realizabil.

Tov. Huysman (Belgia) răspunde la acuzele aduse Internaționaliei. Este un lucru cu mină — spune la sfârșit oratorul — de a nu angaja clasa muncitoră să luă hotărîtoare, când nu poți avea convingerea de a repăra și victoria.

Tov. Némec (cechoslovac), vorbește contra Americii, care a stors din Europa capituluri mari și care a aruncat în închișori peste 3000 socialiști militanți.

Tov. Vandervelde (Belgia). Afă de prezent două concepții de democrație între a II-a și a III-a Internațională. Există diferență aceasta: a III-a Internațională vrea să facă revoluția minorităților și a II-a vrea să facă cea a majorităților. Între aceste două concepții este exclusă o înțelegere.

Tov. Molkenbuhr (socialist majoritar german) spune că guvernul german este hotărât a face deplină lumenă asupra chestiunii responsabilităților și că Germania sunt gata să discute chestiunea aceasta în viitorul Congres.

După vorbirea acestea conferința alege direcție comisiuni și pentru ca aceste comisiuni să poată termina lucrările, ședința următoare se amâna pe Miercuri, 6 August.

Stat.tele Internaționalei

executiv și ale consiliului internațional și deschide Congresul.

Comitetul executiv este îndreptat să convoca sădine cu un singur grup parlamentar sau cu toate grupurile parlamentare.

Referitor la *presă statutul spune:*

Pe lângă secretariat va funcționa un birou de presă, care se va ocupa special cu organizarea și răspândirea presei municiște și socialiste. Biroul de presă va edita un buletin în trei limbi (engleză, franceză și germană), cel puțin la 3 luni un număr. În acest buletin se vor publica toate documentele mai însemnate.

Fiecare secțiune națională se obligă din partea sa o publică cel puțin de două ori pe lună un buletin, în care să arate organizațiile din alte țări și evenimentele din țara proprie.

Organizațiile care stau departe de sediul secretariatului, pot numi delegați permanenți, care vor fi consultați de comitetul executiv și de secretariat în toate chestiunile referitoare la organizațiile.

Vor trimite delegați la congres:

câte 30: Germania, Anglia, Franța, Rusia, Statele-Unite;

câte 24: Italia;

câte 15: Belgia, Austria-Germană, Suedia, Cehoslovacia, Ucraina, Australia;

câte 12: Argentina;

câte 10: Danemarca, Olanda, Polonia, Elveția, Ungaria;

câte 8: Finlanda, Norvegia, Jugoslavia;

câte 6: Bulgaria, Spania, Africa de Sud;

câte 4: Armenia, Georgia, Lituania, Palestina, Canada;

câte 3: Grecia;

câte 2: Estonia, Irlanda, Portugalia, România, Bolivia, Chile, Peru, Letonia;

1 delegat: Luxemburgul.

In total deci 408 delegați.

(După cum se vede, România este pusă între statele cele mai nefamate. Astă din cauza că nici tovarășii din România veche și nici noi cei din Transilvania, n'au avut până acum legătură cu secretariatul internațional. Numărul de doi delegați s'a dat României pe baza situației dinainte de război, când mișcarea socialistă în România era începutoare. Azi situația s'a schimbat, partidul socialist dela noa, va putea avea cel puțin atâtia delegați ca Finlanda sau Norvegia).

Se deschide discuția asupra proiectului de statut, la cuvântul *tov. Hassanovitsch* (Pales tina), care găsește că conferința n'are competență necesară pentru a stabili jumătate Internațională. Altădată Internaționala a proclamat principiile mari, pe cari nu le-a putut realiză. Are temere că și de astădată se va întâmpla tot astfel. Internaționala numai atunci va deveni realitate, când hotărările ei vor deveni legi de fer pentru toate organizațiile municiște.

Mai vorbesc *tov. Crispian* (german independent), *Mistrail* (Franța), *Molkenbuhr* (Germania), *De Brouckere* (Belgia), *Hruševskii* (Ucraina), *Frossard* (Franța), care au unele rezerve față de statut, cer schimbarea unor paragrafi și unei amendamente (stavagi). După ce ia din nou cuvântul raportorul *Vlegen*, statutele se primesc neschimbate.

Situată politico internațională.

— *Sedinea dela 7 August.* —

Ia cuvântul *tov. Renaudel* (Franța) ca raportor al comisiei însărcinate cu studierea situației politice internaționale. El zice între altele: În întreagă lumea, se observă o încordare a capitalismului pentru a și menține autoritatea în politică și industrie. Internaționala intrunită la Lucerna trebuie deci să apeleze la socialdemocrații tuturor țărilor, ca să pregătească o acțiune hotărâtoare, în primul rând pe terenul politicii financiare și al prețurilor alimentelor. Internaționala salută guvernele socialiste. Ea cere dela aceste guverne libertatea de acțiune politică interioară și le promite ajutorul tuturor municiștilor. Internaționala are datoria să-și stabiliască precisătatea față de marile noi probleme, să examineze formele novei democrații și să pregătească planurile necesare de socializare. Popoarele însăși trebuie să creeze în țările lor o astfel de stare de lucruri, încât să fie cu neputință izbucnirea unui nou răzbuciu.

Vorbind despre *tratatul de pace* zice: Numai după ce vor fi îscălită toate tratatele de pace va trebui să intervină Internaționala pentru înălțarea nedreptăților create prin aceste tratate. Internaționala, recomandă tuturor partidelor să lucreze cu energie pentru a schimba continutul lor într'un mod mai favorabil unei împăciuniri durabile. În primul rând, este datoria popoarelor victorioase să influențeze asupra guvernelor lor în direcția aceasta. Între națiunile lumii trebuie să stabilească noi relații. Internaționala trebuie să se folosească de toate mijloacele pentru a guverna țările victorioase și urmeze o politică moderată.

In ce privește *Societatea Națiunilor*, raportor spune că, ea astăzi nu e decât o organizație a statelor capitaliste. Ea este însă totuși primul organism internațional, ger menele unei organizații de drept internațional, chemată de a împiedica conflictele cu forță între popoare. Roadele acestei organizații vor depinde dela gradul socialismului, de care va fi patruncă. Dupa statutul acestei societăți, popoarele n'au nici o influență directă în societate. Trebuie să se stabilească lămurit, că nimeni nu se poate sustrage dela hotărâriile societății. Pactul Societății Națiunilor nu face imposibilă industria de armament și nici nu prevede un control adeverat asupra înarmărilor. Pactul dispune internaționalizarea materiilor prime, a tonajului, a platilor internaționale, a datorilor de răzbuciu. Trebuie să se cercă dela finalul consiliului economic schimbarea acestor hotărâri. Protecționismul pe terenul economic trebuie să dispară din pact. Internaționala cere imediată convocare a Societății Națiunilor, pentru a putea intra în acțiune.

Trecând la *chestiunile teritoriale* raportorul constată, că tratatele de pace, au înălțat întrucâtva sugrăvarea singurătoarelor popoare. Era însă mai bine, dacă aceasta se facea prin plebiscit. Toate restricțiunile referitoare la autodeterminarea germanilor austriaci cu

privire la relațiile lor cu Germania trebuie să dispare. Raportorul cere autodeterminare pentru Nemții din Cehoslovacia și Tirol (Italia), pentru Ucrainenii din Polonia. În provinția řești sunt să fie recunoscute drepturile de suveranitate ale Chinei.

Încă priveste *chestia de naționalitate*, Internaționala se bucură că popoare subjugate s'au putut elibera. Se constată însă că nici tratatele de pace, nici pactul Societății Națiunilor nu recunoaște oficial independența acestor popoare, cu toate că ea izvorește din hotărârea liberă a lor. Recomandă confederația balcanică, prin care miciile popoare se pot apăra de sugrăvare, spre care tind marile puteri.

În continuare, raportorul se ocupă cu *chestiunile economice* ale diferitelor state, pe care ar vrea să le vadă astfel rezolvate, încă măi vărsătoarele nici să nu fie exploatație de statele mari.

Aminteste de *colonii* spunând că conferința de pace dela Paris a făcut Germaniei o mare nedreptate, când i-a luat coloniile. Propune:

1. Egalitatea economică în coloniile fără administrație proprii, să fie asigurată prin Societatea Națiunilor.

2. Toate coloniile de acest fel (nu numai cele germane) să fie supuse sistemului mandat.

3. Mandatul să fie dat prin Societatea Națiunilor și nu prin aliați. Colonile cucerite trebuie cedate prin Societatea Națiunilor și nu prin aliați.

4. Germaniei trebuie lăsată posibilitatea de a intra în Societatea Națiunilor.

Referitor la *intervenția aliaților în Rusia* Internaționala își repetă protestul.

De înceiere protestează contra masacrării armenilor și contra programurilor și persecuțiilor făcu de evrei din Polonia.

Discuția asupra raportului.

Tov. Wells (Germania): Pentru municiștii internaționali nu poate exista o datorie mai mare, decât a provoca imediat revizionarea tratatelor de pace. Ni s'au spus nouă, germanilor, că n'am avea energie, pentru că n'am primit fără rezerve programele revoluționare. Nol suntem cu capul împins și chibzuim dacă și putem duce la îndeplinire ceeace făgăduim. Cel mai periculos timp al răzbuciu a fost tragedia dela Brest-Litovsk. Fiecare om cu scaun la cap a putut vedea atunci, că răzbuciu e pierdut pentru Germania. Sumele de despăguire să nu fie hotărîte numai de Antanta; care să sub influența unor grupuri-mari de capitaliști, ci și municiștii Antantel să-și asigure dreptul de a participa la stabilirea sumelor, altcum municiștii germani ajungă în lanțuri sclavie. Germania este hotărâta să respecte tratatul de pace; aceasta va fi însă cu putință numai dacă unitatea [ei naționali] nu va fi atinsă, care formează baza activității economice a poporului german. Wells declară de înceiere, că a vorbit în numele unui popor bătut și istovit, dar care poate fi încredere la Internațională, astăzi o imbunătățire a situației omenei prin munca comună, în sensul socialismului și în interesul refacerii Internațională, care fără socialdemocrația germană nu se poate face.

Tov. Mac Donald (Anglia) vorbesc despre situația politică generală apoi trece la pedepsirea celor care au provocat răzbuciu, zicând:

Ca reprezentant al unuia din popoare victorioase, cer fără îndoială pedepsirea poporului care a provocat răzbuciu (german). Vreau însă o astfel de pedepsă, care să nu poată fi considerată ca o nedreptate, ca o umilire. Poporul pedepsit trebuie să simtă că prin această pedepsă își se face dreptate. Pedepsa trebuie să provoace o îndrepătare morală.

Tov. Canepa (Italia): Cu cățiva tovarăși am făcut parte din comisia, care din însărcinarea conferinței de pace avea să elaboreze o legislație internațională a muncii. Comisia a lucrat în modul cel mai conștient, silindu-se a cuprinde toate problemele care se impun unei municiștii internaționale. Consiliul de patru a nimicit cu totul munca noastră.

Tov. Grumbach (Franța): Deosebită mare de vederi nu există numai între noi și a treia Internațională, ci și în sâmul nostru însăși, adică în două Internaționale. Ele sunt urmarea inevitabilă a prăbușirii săngeroase a lumii. Să fim un! Să ne concentrăm toate puterile. Să luăm exemplu dela congresul sindicatelor din Amsterdam. Să ne cucerim aceeași unire și atunci de sigur vom iubi și forță rezoluționarea tratatului de pace.

Tov. Hilferding (german independent). Unitate vom putea obține numai atunci, dacă Internaționala se va pune pe baza dezvoltării socialrevolutionare.

Tov. Engberg (Suedia): O acțiune comună internațională este pentru mine astăzi o curată ideologică. Elementele reactionare nu se găsesc numai în partide burghere și în clasa municișteasă însăși. Sunt elemente care cer dictatura proletariatului, fără să stea pe baza democratică, sunt bolșeviști. Pe această li combat fără rezervă. Orice conștiință în direcția aceasta o privesc ca un pericol pentru existența Internațională. Socialismul însemnează progres. Îf acest progres se poate face numai prin democrație.

Tov. Bernstein (majoritar german): Ne aflăm în față întrebării, dacă Internaționala să fie ceea ce voia la timpul său Bakunin, sau să continue a fi în spiritul și cugetația lui Marx. Cuvântul revoluție a fost înțeles de Internațională ca un cuget de desvoltare a lucrărilor, deși ocazional nu poate fi lipsit de forță. Situația Germaniei este foarte severă. Ceasul republicii germane a bătut. Să trăiască sau să dispare? Admit că s'au facut greșeli fatale și că se mai fac încă; repet însă: aceste greșeli pot fi mult mai mari, și totuși n'au să se poată asemâna cu greșelile uriașe ale acestora, care stau departe de noi. La poporul german se observă o demoralizare teribilă. Spartachiștii, care astăzi se numesc comuniști, cu ajutorul banilor rușii fac greve și răscole, prin care poporul este impins într-o mizerie tot mai mare și

prin care mizeria blocadei de inflometare se prelungeste și mai mult.

Tov. Troelstra (Olanda): Sădinele de până acum arată, că condiția primă pentru o revoluție socială nu este împlinită: unitatea municiștei și a tuturor forțelor socialiste. Din mai multe părți s'a incercat de a produce această unitate, dar fără rezultatul dorit. Trăim într-un mediu politice agresive de clasă, care nu este îndreptată asupra cuceririi unor reforme anumite, ci care întențează deaderul la cucerirea puterii politice, multămătă prăbușirii capitalismului și ridicării la putere a forțelor socialiste. Cucerirea puterii politice însă nu ajunge, dacă puterea aceasta nu este bine folosită.

Prizonierii de răzbuciu.

Tov. Longuet (Franța): Înaintea o rezoluție referitoare la prizonierii de răzbuciu. Rezoluția recunoaște că și astăzi se mai află în diferite state aproape 1 1/2 milion de prizonieri, dintre care peste 800.000 sunt germani, 300.000 prizonieri de diferite națiuni în Rusia, 110.000 bulgari. Pentru repatrierea prizonierilor se impune socialiștilor din toate țările să stăruască pe lângă guvernele țărilor lor, pentru a repatria pe prioznieri căt mai de grăba.

Rezoluția se primește.

Alte rezoluții și închidera congresului.

Apoi s'au cedit și primi rezoluțiile referitoare la:

1. *Masacrele din Armenia;*
2. *Independența Coreei;*
3. *Chestiunea indiană;*
4. *Intervenția în Rusia;*
5. *Evacuarea de trupele germane a Letlandei și Lituaniei;*
6. *Chestiunea balcanică;*
7. *Grecia;*
8. *Chestiunea basarabeancă;*
9. *Independența Lituaniei.*

In rezoluția de sub punct 6, referitoare la chestiunea balcanică, conferința invită pe toți socialiștii din țările balcanice, de a lucra împreună, ca popoarele să trăiască în bună înțelegere și puterile lor să-și le îndrepte de viitor întări socialismul.

In chestiunea basarabeancă, conferința protestează împotriva hotărârii de la Ploiești, întrudos de agentii guvernului român.

Urmează cuvântul de încetare a municiștii din Prahova, după cea de la Ploiești, care se comunică că pe pământul Austriei se află 10 fostați comisiari bolșevici contra căror nu se pot lăua măsuri de constrângere cum cere guvernul ungur, ci numai pe cale penală pot fi atinși.

— **Candidații partidului socialist din România**, pentru alegeri. Marti dimineață, 26 August, la tribunalul din Ploiești, s'au depus candidații Partidului Socialist din Prahova. Dupa ultima hotărâre candidații sunt tovarășii: Gheorghe Cristescu, Mihail Balineanu, Cost. Manescu, Alex. Dobrogeanu, Gherea, Ștefan Vasilescu Câmpina, Alex. Dunăreanu, Ștefan Urzăleanu-Bâlcioi, Niculae Lambru, tânăr Pleșa, Dumitru Aricescu Moreni, Ion G. Șerban, tânăr Măgureanu, Rubin Fuchs, Petre L. Georgescu Moreni, Alex. Spescu.

— **6 ore de lucru în minele din Germania.** Comisiunea minelor din Germania va supune unor negocieri internaționale chestiunea introducerii a șase ore de lucru în mine.

— **Nefuțelegeri între Belgia și Olanda.** Relațiile între Belgia și Olanda sunt extrem de foarte de laudabile pe chestiunea provinciei Limburg.

— **Prigonia municiștii socialiști din Germania.** Agentia Reuter anunță că din ordinul guvernului, localul Statului municiște din Berlin a fost închis pentru comitetul executiv al independentilor și comuniștilor a convocat noui alegeri pentru sfaturile municiștii.

— **Fabrica Manfred Weiss din Budapesta** cumpărată de englezi. Un consorțiu finanțat de angajații și muncitorii fabrică de armă și muniție din Ungaria, a lui Manfred Weiss de pe insula Csepel din apropierea Budapestei, plătită pentru ea sumă de un miliard. Prin nouă cumpărare făcută de englezi în Ungaria, anglo-americanii au devenit stăpăni pieței de arme și muniție din Estul Europei. Acest lucru va avea o importanță covârșitoare pentru dezvoltarea viitorilor raporturi dintre state.

STIRI

— **Stările din Budapesta.** Un ziarist dela